

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

S L I M E N Z I J N S C H A T T E N E I L A N D

Toneelspel voor de jeugd
door

RIK PUTTEMANS

1880

Toneelfonds J. JANSSENS - Antwerpen
(N° 1386)

PERSONAGES: (11 meisjes - 16 jongens - figuranten)

OMA	EERSTE BOEF
VALERIE	TWEEDE BOEF
KATIA	JIM
ELS	JAMES
PATRICK	KELLY
SLIM HOLT	POLITIEOFFICIER
EENOOG	LADY TUDDERWOOD
KAPITEIN RUULS	MARGRET TUDDERWOOD
KWELDUIVEL	LILLY
DWAALLICHT	KITTY
KROEGBAAS	GRAAF BIRKINDAM
SHELLY, dienstster	MAC DAISY
LIESBETH HOLT	BUTLER
	MARY
	PRIESTER

ELFJES, KABOUTERS...

TE WETEN:

Slim en zijn schatteneiland is een stuk voor tieners. Ik heb er wel bv. in het derde bedrijf, een paar sprookjespassages in verwerkt, om de groepen, die over veel jongere spelers beschikken, de kans te geven die kinderen in te schakelen.

Hoe meer spelers - al zijn ze klein - hoe meer kans tot kaartenverkoop voor de inrichters. "De Jonge Bietjes" uit Dilbeek maakten het met die dansjes echt toverachtig. Voor groepen die het liever zonder kinderen willen spelen is er geen probleem.

Grootmoeder en het kindje zijn er nodig om het stuk te kunnen volgen. Grootmoeder vertelt wat niet op het toneel kan gedaan worden. Amlhoewel het ook zonder hen kan. Grootmoeder kan eventueel de wel lange vertellingen voorlezen uit een boek.

Ook het kwade en het goede geweten van Slim op het eiland, kunnen gemakkelijk weggelaten worden.

Beste groeten,

Rik Puttemans.

Slim en zijn schat : decor I° bedrijf, in drie schuifjes (bijgevoegd fotocopie van programma (persoonlijk heb ik als titel liever Slim en zijn schat dan Slim en zijn Schatteneiland, maar u doet om ter best)

I° schuifje; het dek van een schip of een kraaiennest uitbeelden (voorplan) achterplan decor met hoog rotseiland. Voorplan is gemakkelijk ineen te steken : achterplan moet wel geschilderd zijn.

2° schuifje; hetrotsplateau : Slim komt achteraan op. Als achterplan de oceaan. Gekrijs van vogels op plaat.

3° schuifje; de rechterkant van het toneel wordt uitgebouwd tot de voorgevel van een herberg. Buiten staan tafels en stoelen. Midden toneel een zicht op de haccen links een pakhuis en zo mogelijk enkele zakken die goederen verbeelden. Decor achtergrond de zee en de kaai. Dit 3° schuifje is een bedrijf op zichzelf waard.

2° of 3° bedrijf : binnenzicht grote zaal van kasteel. Op te bouwen naar mogelijkheid met deur achteraan en deur rechts en links. Twee ramen achteraan die uitzicht geven op de zee. Bemeubeling naar vermogen. In tegenstelling met de eerste bedrijven, zijn de spelers hier in kledij uit die tijd. Meisjes met pruik, alsook de edelen.

Het OPVOERINGSRECHT wordt verkregen na aankoop van minstens 8 exemplaren bij de uitgever en betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M., Aarlenstraat 75 - 77, 1040 Brussel

Terwijl het gordijn nog gesloten is, maar er reeds stilte heerst in de zaal, komt er een klein meisje of een jongen van achter het gordijn op het voorplan van het toneel gelopen. Even daarna verschijnt de grootmoeder, die het kind wilbijhalen, waarin ze na enige moeite gelukt.

GROOTMOEDER. Ho jij kleine bengel, je grootmoe zo doen lopen... Ik ben er de adem bij kwijt ...

KIND. Dat was plezierig, grootmoe ... ik heb graag dat jij me achterna zit.

GROOTMOEDER. Dat heb jij wel fijn gevonden, zeg. Maar je grootmoe heeft oude benen, en hollen is helemaal niet voor haar.

KIND. (slaat armen om grootmoeders rokken, en vraagt met opgeven gezichtje) Ik speel heel graag met u grootmoe, ik vind het reuzig ...

GROOTMOEDER. Dat geloof ik graag, jij lieve deugniet. Maar grootmoeder is moe, en wil wat rusten.

KIND. Weet je wat, grootmoe, vertel mij wat ... toe ...

GROOTMOEDER. Och toe, schatje, grootmoe vertelde je reeds alles wat ze weet. Ze kent geen enkel sprookje meer.

KIND. Moeder zei me dat je nog duizend verhalen kent. Eén héél mooi verhaal, toe grootmoe, alstublieft ...

GROOTMOEDER. Ik zou niet weten waarover je moeder het heeft. Heus kindje, ik ken geen enkel verhaal meer.

KIND. Het moet geen verhaaltje, maar een héél lang verhaal zijn. Moeke zegt dat ik nog te jong ben om het te kennen, en nog enkele jaartjes moet wachten. Maar dat is niet waar, hé grootmoe. Ik ben nu toch al een grote meid zeker ?

GROOTMOEDER. Ha; nu weet ik het. Je moeke bedoelde zeker het verhaal van Slim en zijn schat ? Is het dat, wat je bedoeld liefje ? ('t kind klapt in de handen)

KIND. Juist grootmoe, dat is het 'Slim en zijn Schat'. Toe, grootmoeder, vertel het mij ... Ik zal aandachtig luisteren ... Toe, grootmoe, alstublieft ?

(grootmoeder zet zich in een zetel die buiten het gordijn staat, slaat haar armen om het kleine meisje en zegt)

GROOTMOEDER. Jij kleine schat ... Zou een grootmoeder nu iets kunnen weigeren aan een engeltje als jij ... Wel, ik zal je vertellen over 'Slim en zijn Schat' maar niet helemaal hoor ... Het wordt reeds laat ... (voorlezen kan ook) Ik neem even het vertelboek ... (dicht tegen elkaar aan, begint grootmoeder haar verhaal voor te lezen)

GROOTMOEDER. Heel lang geleden was er eens een arme scheepsjongen. Hij heette Slim en diende op het Koninklijk fregat De Eenhoorn. Ken je een fregat ? 't Is een schip metzeilen, een oorlogsschip of handels- in verre landen. Slim was maar amper II jaar oud toen zijn vader, die matroos was, verdronk tijdens een storm,

en z'n moeke met zes kinderen achterbleef. Omdat de arme moeder het zo moeilijk had, besloot ze Slim op de vloot uit te plaatsen. Zo werd Slim reeds heel jong vertrouwd met de geheimen van de zee en van het krijgsleven aan boord van de toenmalige voor haar strengheid gekende oorlogsvloot. Blootgesteld aan felle zonneschijn, wind, regen, storm en alles wat de zeeman ondergaan heeft, groeide Slim op tot een flinke kerel. Bij iedere thuiskomst droeg hij zijn nederig loon vlug naar zijn moeder, die wroette van de morgen tot de avond om haar kinderen fatsoenlijk groot te krijgen. En ach, Slim zou toch zo graag meer verdienen. Zijn droom was 1° matroos te worden; en om dit te bereiken verdroeg hij geduldig al de slagen en de verwensingen van zijn strenge kapitein/

KIND. Was Slim ook een sterke kerel, Grootmoe ?

GROOTMOEDER. Natuurlijk kindje. En op dit ogenblik in ons verhaal is hij 17 jaar oud. Sedert maanden kruist De Eenhoorn in de Stille zuidzee, op jacht naar vrijbuiters die toen de zeevaartwegen onveilig maakten. Enkele dagen geleden waren ze in een hevig gevecht gewikkeld met Roodhaar, een der beruchtste zeerovers uit die tijd. Roodhaar heeft namelijk een Brits goudschip aangevallen, het grondig geplunderd en de bemanning over boord gezet. Roodhaar is geen kat om zonder handschoenen aan te pakken. Hij schoot tijdens het gevecht het dek van De Eenhoorn overhoop, en toonde dan zijn achterstevan aan de verbaasde kapitein en de nog meer verbaasde bemanning, die dachten dat hij hen vast allen zou doden.

KIND. En toen, grootmoe, en toen ... ?

GROOTMOEDER. Wel, toen moesten ze het mastwerk herstellen alvorens ze Roodhaar konden achterna gaan.

KIND. En kregen ze hem, grootmoe ?

GROOTMOEDER. Nog niet, nog niet kindje, want nu begint eigenlijk het verhaal. Zie je wat zich verder op de Eenhoorn afspeelt ...

(tijdens deze laatste zin wordt het gordijn opengetrokken,)

KIND. Oh ! grootmoe ... Wie is dat ? Waar zijn we nu ? Op een fregat ?

GROOTMOEDER. Sst, kindje, Slim mag niet weten dat wij hem afspieden ...

KIND. Slim, grootmoe ? Waar ?

GROOTMOEDER. Ja, die jongen is Slim, luister nu naar wat hij zegt ...

(over naar toneel. Grootmoeder en kind blijven in zelfde houding, uit de spot, tijdens het spel. Gaan ook niet af na het einde van het eerste schuifje. Kijken aandachtig naar toneel.)

Stille Zuidzee : Koraalriffen of barrières, lagunen géén fjorden Aub !

Het toneel verbeeldt het dek van een oud zeilschip. In de verte steekt een rotsachtig eiland uit de zee op. Het is schemerig ... Een jonge kerel wandelt over het dek. Hij draagt een gelapte zeemansbroek en gestreepte trui, is blootsvoets. Hij heeft een kijker in de hand die hij van tijd tot tijd op het eiland richt.

SLIM. Ik zou nu toch eens willen weten waarom de kapitein de koers veranderd heeft en op die kale rotsen aanstuurt ... Als hij daar het ontsnapte piratenschip denkt aan te treffen, is hij toch glad mis ... Op het halve-Maan eiland groeit immers niets, maar absoluut niets te eten. Welke piraat zou er dan aan denken daar aan te leggen ? ... Om er van honger te sterven misschien ... Och kom, Slim, scheepsjongen van de Eenhoorn is wel niet erg slim, maar hij weet jandorie toch, dat er verder mooie, paradijsachtige eilandjes uit de Oceaan opduiken als bloemkolen in de tuin ... En dat die eilandjes rijk zijn aan wild, fruit vis en vers water weet ik zo goed als iedere zeevaarder ... En nu laat die schaapskop van een kapitein recht op die rotsen aanlopen ... Hoe is het mogelijk ... Hoe is het mogelijk ... ? (richt weer zijn kijker, laat hem neer en schudt het hoofd. Schiet dan plots in een luide lach) Hij is natuurlijk woedend op de Ro de Boekanier omdat deze hem zo fijn beetnam ... Ik had het anders wel zien aankomen ... Maar wat geven ze om mij ... ?? Ik ben immers maar scheepsjongen, heb alleen het vuile werk te doen en de wacht op te trekken, terwijl de anderen in hun hangmat liggen te blazen ... (wacht even) Het was ongelooflijk om zien, hoe die boekanier onze bazaarmast van het dek wegschoot en er daarna onderuit muisde. We hadden natuurlijk ons werk om de schreeuwers, die onder het neergestorte wandhout geklemd lagen, te bevrijden ... Dat werkje duurde net lang genoeg om onze tegenstrever zoveel voorsprong te geven dat hij nog slechts een stip was aan de horizon ... Maar je moest het gezicht van de kapitein gezien hebben..(lacht en slaat zich op de billen) Het gezicht van onze nooit verslagen kapitein ... Het was kostelijk. Echt kostelijk ... En ik mocht niet lachen want hij stond zo gevaarlijk dicht bij mij ... (tuurt weer door zijn kijker en schiet dan terug in een lach) Onze kapitein ... Onze alom gevreesde kapitein Ruuls. (Er weerklinkt plots een bons op het Dek. Slim springt achteruit van schrik. Denkt dat de kapitein alles gehoord heeft) Wie komt daar aan ? Wie ... het is ... (er verschijnt een oude zeebonk, zelfde kledij als Slim. Heeft een zwarte lap voor het oog)

EENOOG. Goeie avond, lord Slim ... Hier is eenoog. Maar je hoeft daarom toch zo niet te schrikken ... Of heb jij misschien geen gerust geweten ? .. (Slim maakt een buiging)

SLIM. Wees gegroet, koning Eenoo, welke gunstige bries waait zijne Hoogheid naar mijn Rijk ?... Ik dacht je zowaar vast aan het snurken op het middendek ...

EENOOG. Wees gerust ... Ik verbleef thans liever in het rijk der dromen ... De dag was afmattend genoeg om vierentwintig uur onafgebroken te slapen ... Maar basta ...

SLIM. Wat kom je hier doen ? Ik durf niet veronderstellen dat je mijn wacht overneemt en mij naar kooi jaagt ...

EENOOG. Kletskaus... Je zurt als een oude tante. Voorlopig neem ik je wacht wel over. Hoepel op, de kapitein verwacht je in zijn kajuit. NU (Slim staat paf, schijnt niet goed te begrijpen)

SLIM. Wat ... ik ... wat zeg je ? Ikke ... de kapitein ...

EENOOG. Jazeker, jij ... Er is toch maar één scheepsjongen, en maar één lid van de bemanning van Zijne Majesteits Fregat Eenhoorn die Slim Holt heet ... Vooruit hoepel op, je kunt nog een standje krijgen, treuzelaar ... Vort .

SLIM. Gewoonlijk kost een bezoek aan de kapitein me méér dan een standje. Het zijn meestal stampen ... (voegt steeds de nodige gebaren bij zijn woorden) Zeg eens Eénoog, ik geloof niet veel van al wat je daar vertelt ... De kapitein zal nu toch niet midden in de nacht me bij zich roepen om me een pak ransel te geven. Hij heeft daar morgen toch heel de dag tijd voor. En je begrijpt toch wel dat ik niet zo erg gehaast ben ...

EENOOG. Duizend orkanen Slim, pak je weg of ik breek je de ribben...

SLIM. Daar ben je veel te stijf voor, Eénoog ...

EENOOG. Wat ... wat zeg je ... Ik schop je het dek af ... Beet weet. (op dit ogenblik verschijnt de kapitein, rookt grote pijp en is heel kalm)

KAPITEIN. Toe toe, kalmte mannen, wat kalmte ... Wat scheelt er ... ?

EENOOG. Ik ... ik wil Slim naar jou toezenden, kapitein, maar die verdomde ...

KAPITEIN. Och ... Eigenlijk kom ik liever zelf ... Het is in de kajuit zo broeiend heet dat ik blij ben er uit te zijn ... En ga jij nu maar naar kooi hoor, ik wek zo dadelijk wel iemand om de wacht over te nemen Eénoog.

EENOOG. In orde kapitein. (groet en gaat af, na achter de rug van de kapitein een dreigende vuist met dito grimas naar Slim te hebben gemaakt)

SLIM. Kapitein, doe ik ... ik dan mijn taak niet goed ? ... Ik houd toch zo goed de wacht als gelijk wie ... ?

KAPITEIN. Natuurlijk Slim, natuurlijk, ik bedoel dat immers ook niet, jongen (legt zijn hand op de schouders van Slim.) Maar ik heb wat voor jou, Slim iets heel anders ... en belangrijk ...

SLIM. Ja, kapitein ? Wat je zegt. (tot de zaal) die is vandaag abnormaal vriendelijk. Ben benieuwd wat daar achter steekt ...

KAPITEIN. Hoelang ben je eigenlijk al scheepsjongen op de Eénhoorn, Slim ?

SLIM. Drie jaar, kapitein, bijna vier.

KAPITEIN. En vroeger ?

SLIM. Twee jaar op de Lettington (slaat een kruis) die nu op de bodem van de Oceaan rust ...

KAPITEIN. Juist ... Ik kwam toen net op tijd om jullie op te pikken, nietwaar ?

SLIM. Inderdaad, kapitein, je kwam ons net bijtijds uit de pinarie helpen. Anders lag ik nu ook diep op de bodem van de Stille Zuidzee ... Brrrr ...

KAPITEIN. Wel Slim, ik heb gedacht dat je nu reeds lang genoeg scheepsjongen bent geweest ... Je hebt recht op bevordering want je bent niet van de domste is me opgevallen/

SLIM. Dank U, kapitein !... Eénoog is nooit tevreden en moppert steeds op wat ik doe.

KAPITEIN. Nou, dan is de tijd gekomen om te bewijzen hoe mis Eénoog het met je voorheeft. Jij krijgt een opdracht, Slim ...

SLIM. Een ... hé ;; een opdracht, kapitein ?

KAPITEIN. Ja, een zeer belangrijke opdracht ...

SLIM. Ik wil alles doen ... En als ik dan misschien ... daarna matroos kan worden ... kapitein ... ?

(de kapitein knikt gewillig, neemt de kijker en tuurt naar het rotseiland terwijl Slim onrustig op en neer slentert)

KAPITEIN. Ken je dat eiland, Slim ?

SLIM. Je bedoelt die rotsen, kapitein ?

KAPITEIN. Zoals jij verkiest ...

SLIM. Wel ... Ik zou zeggen ... Het is het Halve-Maan eiland, kapitein ...

KAPITEIN. Heel goed Slim ...

SLIM. Ik hoorde er over spreken, kapitein ... Het is woest en onherbergzaam.

KAPITEIN. Juist ... Het is woest ... Van hieruit bemerk je alleen een kale rotsmuur die loodrecht uit zee oprijst ... Ze lijken wel onbeklimbaar, nietwaar Slim ?

SLIM. Onmogelijk, kapitein ?

KAPITEIN. Maar ... de andere kant, Slim, is helemaal anders, daar zijn de rotsen uitgesleten tot diepe inhammen en grotten in de woeste branding.

SLIM. Neeeeeje, kapitein.

KAPITEIN. Ik vermoed dat, wanneer iemand een doorgang doorheen dit wilde rotsge-
weld vindt, hij daar de veiligste schuilplaats van onze aardbol betreft ...Wat
denk jij daarvan, Slim ?

SLIM. Ik ... hé ... het is niet onmogelijk maar erg gevaarlijk.

KAPITEIN. Het kan, het kan ... Maar ik wil zekerheid hebben, slim. Ik durf er op
weden dat die Rode bandiet er nu op zijn dode gemak de geroofde kisten goud aan

het verstoppen is ...

SLIM. Denk je dat, kapitein, zou dat kunnen zijn ? ...

KAPITEIN. Ik ben er bijna zeker van, Slim, en jij zult me het bewijs moeten leveren van de juistheid mijner theorie.

SLIM. Ik, kapitein ... Ik ? ... Hoe ?

KAPITEIN. Ja jij ... En luister waarom ik jou heb uitgekozen ... De rotswand aan deze kant is bijna loodrecht. Geen enkel lid van onze bemanning is lenig genoeg om er tegen op te klauteren, behalve ... Slim Holt/

SLIM. (dodelijk verschrikt) Ik kapitein ... tegen die ... hé ... rotsen opklauteren ... Maar ik ... ik ... ik ga liever honderdmaal in de hoge mast klimmen dan naar beneden storten, kapitein ... Daar geraakt immers geen man tegenop, misschien een aap !

KAPITEIN. Jawel ... Slim van de Eénhoorn geraakt daar wel tegenop ... Jij alleen bent sterk en lenig genoeg om deze opdracht te vervullen ... Jij zult naar boven klauteren en voorzichtig de tegenoverliggende kant van het eiland afspieden ... In een van die zul je de Rode Boekanier vinden ... Jij maakt ons met lichtsignalen zijn ligging bekend en wij leggen ons in hinderlaag ... Wanneer hij dan terug het ruime sop wil kiezen, zenden we hem naar de haaien ... Begrepen ... ?

SLIM. Maar hoe geraak ik daan, kapitein ... En terug ? Wacht toch op mij ?

KAPITEIN. Dat regelt zichzelf wel, eerste matroos Slim ... Dat regelt zichzelf ... Kijk, je kunt nog eten en enkele uurtjes rusten. Even voor dageraad brengt luitenant Binks je met een sloep tot bij de rotsmuur ... Voor de rest vertrouw ik op je moed en je liefde voor het vaderland ... (schreeuwt plots woest het bevel)
In houding eerste matroos Slim (Slim vliegt stijf in houding)

SLIM. Tot uw orders, kapitein ... (kapitein ontspant onmiddellijk ; klopt Slim op de schouders)

KAPITEIN. En nu, good-luck, eerste matroos, good-luck (groet terug in houding. Kapitein af, Slim staat verbouwereerd te kijken)

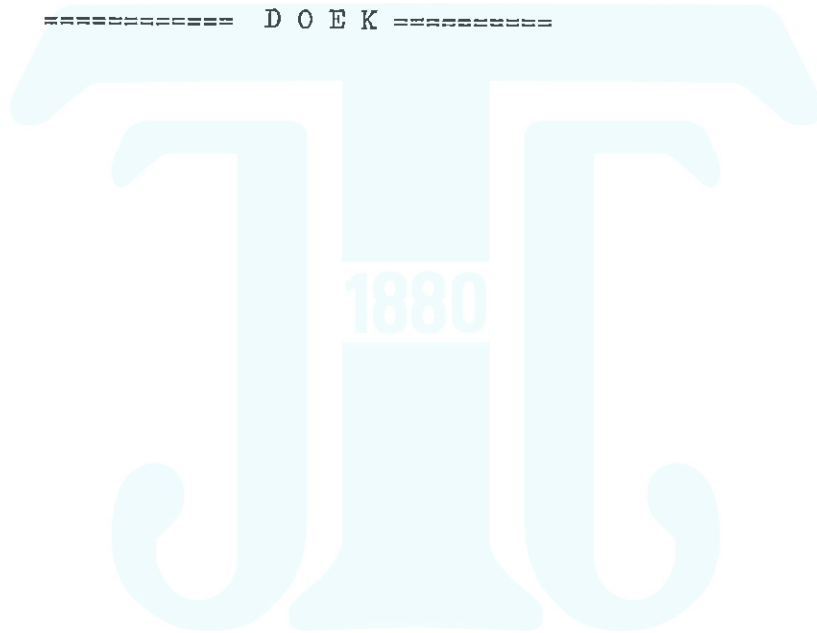
SLIM. Eerste matroos, Slim, zei hij ... Eerste matroos ... En ik geloof waarlijk dat hij het meent ... Jongens toch, eerste matroos worden... Ik zou méér zijn dan Eénoog en al die andere loebassen die me nu gemeen aframmelen ... Het is bijna niet te geloven (ineens angstig) Maar eerst moet ik boven op die verduivelde steile rotsmuur geraken, ik neem touw mee. Ik tuimel er vast en zeker af, (paniek) en ik breek er al mijn botten bij.

EÉNOOG. (op) Dan zal ik ze tenminste niet zelf hoeven te doen, komaan, scheepjongen je beloofde pandoering nog !

SLIM. Raak me niet aan, Eénoog, want morgen ben ik eerste matroos en stop ik jou

voor de rest van de reis in het ankerhok, verstaan ... ? (Eénoog schatert het uit)
EENOOG. Wat je zegt, wat je zegt ... Jij hebt voorzeker gedroomd, scheepsjongen,
komaan, mijn handen jeuken ... ik zal je broek eens verwarmen zoals je het allang
niet meer gebeurd is ... (ze lopen achter mekaar aan) Ha ha. Slimmetje, jij dacht
me wat wijs te maken, dagdromer, maar ik krijg je wel, hoor, ik krijg je wel.
SLIM. Hau ... hau ... hulp ... hulp ... (wipt weg. Eénoog achter hem aan)
(mogelijkheid tot ballet, die de achtervolging van Slim weergeeft. Dansers en
danseressen kunnen heel het schuifje als slapende matrozen op het dek uitgestrekt
liggen, en in achtie komen bij begin ballet.

===== D O E K =====

Na het applaus, en nadat het doek dicht gegaan is, zegt grootmoeder :

GROOTMOEDER. Zo liefje, nu weet je reeds heel wat uit de geschiedenis van Slim. Vind je het een mooi verhaal ?

KIND. Oh grootmoe, het is het schoonste, het meest spannende van alles wat je mij reeds hebt verteld ... (kind is een en al spanning)

GROOTMOEDER. Wat ben je opgewonden, zullen we je te slapen leggen !

KIND. Neen, grootmoe, toe wil je me nog meer vertellen over Slim. Het is immers nog niet gedaan. Ik weet niet eens of Slim tegen de rotsen zal kunnen opklauteren. Zou hij naar beneden tuimelen, grootmoe ... ? Toe, vertel nog wat verder ... AUB ...

GROOTMOEDER. Tatata, kindje, het is hoog tijd om te gaan slapen; morgen vertel ik je weer verder, beloofd.

KIND. (vlucht weg) Ik wil nog niet gaan slapen, grootmoe, ik moet nog weten hoe ... (grootmoeder volgt kind dat ontsnapt;)

GROOTMOEDER. Ho jij deug niet ... Wel heel even nog. Ik zal je vertellen wat Slim boven op die rots overkwam, en dan naar bed hoor je !

KIND. Dan geraakte hij er toch bovenop, grootmoe ? (nemen weer plaats)

GROOTMOEDER. Hoe weet je het nu reeds, zeg ?

KIND. Je zegt toch dat Slim er wat beleefde ?

GROOTMOEDER. Inderdaad ! Bij dageraad werd Slim door Luitenant Binks en enkele matrozen van de Eénhoorn aan wal gezet dicht bij de hoge rotsmuur. Eerst was Slim ziek van schrik als hij de top zocht met z'n ogen. Toch begon hij moedig aan de klim. Onderweg keek hij steeds omhoog. Beneden bulderde de zee, rond de rotsen. Het verlangen eerste matroos te worden hield hem recht, en zo klauterde Slim steeds hoger ... Steeds maar hoger, kneusde z'n knie, z'n handen ...

(tijdens deze laatste zinnen is het gordijn opgegegaan. Wijn zijn op het rots-

plateau. In de verte de zee. Links en rechts een paar zware rotsblokken. Na een poos komen twee vlugge gedaanten (jongens of meisjes)(ze zijn in aangesloten

kostuum) Komen ieder uit een verschillende hoek naar voren, buigen, en zeggen :

1°. Even voorstellen, dames en heren : ik ben Dwaallichtje, of het goede geweten van Slim. Ik ben hier om hem op de goede weg te houden, want er zullen hier vandaag rare dingen gebeuren. (buigt weer en doet een stap achteruit; andere gedaante :

2°. En ik ben Kwelduivel, het slechte geweten van Slim. Ik ben hier om hem bij te staan in de grote beslissingen die hij vandaag zal moeten nemen. Ik moet hem in het oog houden ...

1°. En omdat Slim nog niet is bovengeraakt ...

2°. Zullen wij samen op hem wachten.

KIND. (luid) Ja ja ...

1°. We hebben ook nog geen rede om ruzie te maken, zullen we een dansje doen ?

2°. Zolang Slim er niet is, kunnen we goede vriendjes zijn ... Vooruit ... dans.
(trekken zich terug wanneer een hand boven de rots verschijnt)

1°. Het is Slim.

2°. Slim is er ...

=====

Ile BEDRIJF.

Het toneel is een in zonlicht badend rotsplateau, met enkele verspreide rotsblokken, men hoort gezucht en gekreun, ook soms een angstige schreeuw en piepende adem. Dan verschijnt een hand boven de rotsmuur, dan een tweede, een hoofd, schouderaars ... Slim kruipt uitgeput over de rand en zakt met zucht tegen een van de verspreide rotsblokken neer. Hijgt en blaast als een paard.

SLIM. Uit liefde voor ... het ... vaderland ... (betast al zijn ledematen, trekt daarbij een uiterst pijnlijk gezicht) Uit liefde... (hard) voor mijn vaderland.. Haha ... (kruipt moeizaam recht en kijkt over de afgrond. Deinst verschrikt achteruit. Is als een dronken matroos) Ben ik ... daar ... tegenopgeklauterd ? ... Neen, dat kan niet ... Dat kan eenvoudig niet ... Ik ben toch niet gek ? Of ... ben ik het toch ? (gaat nog eens voorzichtig kijken) Brrr ... (kijkt aandachtig rond) En wat doe ik hier nu eigenlijk ? (zijn hand raakt de kijker in zijn zak. Brengt hem aan de ogen en richt hem op de Eénhoorn, die we nochtans niet zien.) Dat is zowaar de Eénhoorn ? ... Ja ... en ik geloof ... ja; het is zowaar als ik hier op deze rotskop sta ... Kapitein Rulls staat naar mij te kijken ... Hei, heel de bemanning kijkt naar mij ... Dag kapitein (wuift) Da.a.g, ... Ja ja ... ik ben het ... eerste matroos Slim ... ja, in levende lijve ... Neen ik ben er niet afgedonderd, kapitein ... Ik ben HEELHUIDS, t.t.z. het vel van mijn armen en benen dat aan de rotsmuur is blijven plakken niet meegerekend ... Ja ja, ik ben heelhuids, kapitein ... Melo ! ouwe schaapskoppen als jij maken het altijd goed hé .. Hoe kan het anders. Nu heb ik me toch over jullie allemaal gewroken ... Want jullie bent allemaal te stijf om het me na te doen ... Probeer het maar zelf eens , kapiteintje ... (is onder het spreken wat vooruit gegaan tuimelt bijna van de afgrond, springt verschrikt achteruit) Au au Slim, je zou wat te vlug beneden komen kerel, en na al die emmers zweet welke het je gekost heeft om boven te geraken, wil ik op een veel zachtere manier afdalen. (kijkt nog eens door de kijker) Ha ha ... Nu zijn jullie jaloers op Slim nietwaar ... En als ik terug aan boord kom is het als eerste matroos, eerste matroos, versta je ... Eénoog ? Verstaan jullie het allemaal ? Galgenaas dagdieven, luiერიkken. Ik zal de held van de dag zijn. (steekt de kijker weg en zet zich weer met de rug tegen de rots) En denk nu maar niet dat Slim zich zal haasten ... die rotskam is van mij ... Ik ben hier nu de baas en ik neem mijn tijd. Ik heb wel wat rust verdiend ... (luid) Wat zeg je kapitein ? (stil) Niets natuurlijk, ik dacht het al ... (luid) Maar ik lap jullie allemaal aan mijn voeten ... En als er me iemand iets te vertellen heeft moet hij maar naar boven komen ... Ik ben bereid eenieder te aanhoren die me om een onderhoud verzoekt ... (geeuwt, strekt zich uit en slaapt. Er

komt nu een vlugge gedaante over de rotsen gesprongen. Kwelduivel, is bij voorkeur een meisje in spannende kledij, is een en al beweging)

KWEL. Slim, mijn meester ... Hier is Kwelduivel dan ... het goede en soms ... het slechte geweten. Ik waak over mijn baas, geef hem goede raad en plaag hem ook wel eens ... Och, Slim is een goeie kerel en omdat hij niet heel schrandler is heeft de grote baas me opdracht gegeven hem in het goede spoor te houden. Vooral vandaag zijn er grote dingen op til en zal ik me moeten inspannen iedere dwaasheid van hem te verhinderen (buigt zich over Slim) Arme kerel, wat slaap je diep Net of je in een donzen bed ligt. Je hebt het trouwens nooit breed gehad hé Slim ? Maar daar kan nu verandering in komen, kerel ... En daarom ben ik je gevolgt want het is vandaag een heel bijzondere dag ... (maakt een rondedansje) Jammer Slim, nu moet ik je wakken ... Je kunt toch zo maar al je tijd niet verslapen. Daarom heb je toch geen heldendaad gesteld die al je vrienden met verstomming slaat ? ... Vooruit Slim, opstaan kerel ... (schudt en roept) oe, oe, oe ... (slim wordt wakker, rekt zich en staat recht. Doet enkele lichaamssoefeningen om de stramheid te verdrijven. Kwelduivel verstoppt zich achter een rots)

SLIM. Wat nou, ik ben al zo stijf als Eénoog ... Daar zal die verdomde klimpartij wel voor tussen zitten ... En nu, eerste matroos Slim, ga je beginnen met aan je plicht te denken ... Jij bent hier in opdracht ... (grinnikt) .. Geweldig klinkt dat ! ... Ja Slim, jij voert een taak uit, kerel, een opdracht in dienst van Z.M. de koning van Engeland ... Of zou het misschien de koningin zijn die beveelt ..? Ik weet niet heel vèel van een huishouden af, maar ik geloof toch dat de vrouwen meestal de baas zijn .. (lacht) Slim, jij doet dus je werk en verkent de andere zijde van het Halve-Maan eiland. Hm ... zal me weer wat zweet kosten, maar enfin, men doet alwat om eerste matroos te worden ... hé ... (kruipt neuriend op een rotsblok links en neemt met de kijker de diepte onder hem in ogenschouw ... (zingt hardop tot de verkenning gedaan is) Natuurlijk niets, absoluut niets buiten de duizenden vogels die holder de bolder in het water duikelen achter hun portie vis ... (draait zich naar de Eénhoorn) Ik zei het je immers, domme kapitein, maar mij geloven jullie niet ... We gaan dan maar wat verder ... Hier, dat is een goede uitkijkpost op die zijde. (klimt op een ander rotssteen, maakt allerlei gebaren om het evenwicht te behouden, neuriet) Niets, hé, maar absoluut niets. Nog zelfs geen vogels. Ik heb het je toch gezegd, hé Rulls. (denkt plots na en roept dan) Maar, ik word toch eerste matroos zelfs als de Rode er niet is, nietwaar ..? Kapitein, wat zeg je ... Ja natuurlijk ... hé hé ... Hij durft niet anders En omdat je nu zo vriendelijk bent geweest zal ik ook nog op gindse rots kruipen om de volgende inham te inspekteren ... hé hé. (kruipt op een andere rots en zingt muziek naar willekeur) Een jongen kroop op een steen. Hij viel eraf en had

een gebroken teen/ (kijkt ondertussen door zijn kijker) Hij stond weer recht en lachte groen . Had zowaar met zichzelf te doen ... (staat stokstijf en kijkt, kijkt ...) Oei, oei, oei ... (wist vlug de glazen van zijn kijker schoon en kijkt weer) Oeeef ... Jongens toch ... (springt op de grond, legt zich op de buik en kijkt zo naar beneden) Dat is kras ... dat is kras. (wordt hoe langer hoe meer opgewonden) Maar dat zijn ze ... Dat is de Rode Boekanier ... Honderd duizend orkanen jongens ... De Rode en zijn bende lossen daar beneden zowaar op hun duizend gemakken hunlading ... Ik moet oppassen dat ze me niet in de gaten krijgen, want ik ben er helemaal niet op gesteld die kerels hier te ontvangen ... Maar die kapitein van ons is een slimmerd ... het valt net uit zoals hij zei, dat de piraten nu op hun dode gemakje de geroofde kisten goud zouden aan het verstoppem zijn. Maar dat ik hen zou ontdekken, en dan nog zo spoedig, had je niet verwacht, hé kapiteintje ... (kijkt weer) Het is wel zo, ze brengen een heleboel kisten aan wal ... Hei, kijk, de ingang van die spelonk ligt wel goed verborgen achter die uitstekende rots, hé hé ... dat is dus je geheime schatkamer, Rooie Rode ... Draag er je goud maar in, kerel, verstop het maar goed ... Wij, dat zijn de mannen van de Eénhoorn, zullen ze er wel opnieuw uitsjouwen en veilig in onze ruimen bergen ... Ik verwittig onmiddellijk de kapitein. (staat recht) Hoe was het weer ? Eenmaal de arm zwaaien betekent dat het schip in de eerste ligt, tweemaal is tweede enzovoort ... Dus, vermits de Rode in de derde baai ligt, moet ik driemaal zwaaien en het lot van die boekanier is bezegeld, ha ha ha ... (gaat naar de rand; nu duikt kwelduivel op en sprint achter hem)

KWELD. Halt Slim, halt zeg ik je ... Je mag dit signaal niet geven !

(Slim staat stil en denkt na)

SLIM. Wat is dat nou weer (weifelt en gaat dan verder)

KWELD. Slim, denk eerst nog wat na, je hebt immers al de tijd. (Slim kijkt naar de Eénhoorn, steekt de arm in de hoogte, maar Kwelduivel trekt hem omlaag) Je reinste dwaasheid, Slim ... Handel nu niet overijld ... (Slim denkt na. Slim staat weer stil te denken)

SLIM. Wel ja, waarom zou ik me haasten ? ... Ik heb immers al de tijd ... Ze kunnen op de Eénhoorn maar wachten, hé hé ... Ik neem er het mijne van ... (zet zich weer met de rug tegen de rotssteen) Ziezo, Slim speelt voor rentenier ... Ondertussen kan ik die kerels daar beneden nog wat in het oog houden ... (schuift door tot waar hij hen ziet) Een prachtige aanlegplaats hebben ze daar ... De meest natuurlijke haven ter wereld ... Ze kunnen van nergens gezien worden en niemand geraakt voorbij het rif dat de ingang naar de grotten afsluiten ... Als ik het nu eens kon uitvissen hoe ze het klaar spelen om buiten te lopen, dan hadden we meteen de sleutel van de schatkamer ... Het is immers niet genoeg het schip buiten de